

Утопия на Universitas

(становище на Рег.гру за дома на последното знание; стихотворни тезиси)

ББВ

1. Университетът е мястото за предаване на последното знание.

1.1. Последното знание е винаги рисково: Университетът е *задължен да бъде свободен*.

1.2. Последното знание е всъщност проблематично: Университетът е *експериментален* в своята същина.

1.3. Последното знание е постоянно натрупване: Университетът е *консервативен архив*.

1.31. Архив е съществително в предметния регистър, за разлика от прилагателните в екзистенциален регистър (вж. също 1.431).

1.4. Мястото трябва да съвпада първо със знанието и после с последното знание – това е императив.

Мястото трябва да е тройно: свободно, експериментално и архив, но това е вече написано, повторено и очевидно. И съответно:

1.41. Мястото трябва да е аудитория. Гносеология чрез свобода.

1.42. Мястото трябва да е лаборатория. Гносеология чрез взаимодействие.

1.43. Мястото трябва да е памет. Гносеология чрез история.

1.431. Памет е времево [невидимо, вътрешно] понятие, за разлика от пространствените [видими, външни] представи (вж. също 1.31).

1.432. Паметта на Университета може да е различна като *предмет*, например: безкрайни повърхности за семинарни бележки; специални аудиостай за размисъл на глас + анализ; бели дигитални дъски с графична памет; ретробиблиотеки със стелажки от истински книги; типове дигитални архиви (на музиката; на допира; на вкуса; на слуха; на зрението – видео, изображения, текст); изкуствени очи, уши и така нататък за възпроизвеждане на чужда сетивност...

1.433. Паметта понякога е страшна. Университетът трябва да управлява всеки [свои] страх на тласъци (най-доброто управление е като дишането – квантуване).

...

2. Университетът е [соматично, езиково, емоционално, интелектуално] взаимодействие.

2.1. Взаимодействието е екология.

2.11. *οίκος*: Дом. Университетът е *взаимодействието*, което *създава дом* за последното знание. Това – *логосът* – е екологос единствено и само в Дома на последното знание.

2.111. Екологосът е удоволствие; но той не може да бъде [фалос], защото не е обект, нито е символ; той е история, взаимност, митично развитие. Той е флуид и сила, а не обект и граница. И го притежават всички: частично и многообразно.

2.12. Взаимодействието в неговата неизбежна и невъзможна форма е андрогин. Т.е. смърт. Смъртта на университета е: че знанието е последно. Смъртта на Университета е в неговото определение (вж. 1).

2.121. Затова университетът превъзможва последното знание непрекъснато. Една смърт се превъзможва с друга смърт. Смъртта е псевдо-continuum, т.е. серия; и това я прави [понятиен] събитие: понятиенно жива.

2.122. Освен последно, всяко знание е и пре(г)ходно. Щом последното ще стане скоро предходно, а предходното е било последно, това означава, че диалектиката се обективира единствено в миналото (или в бъдещето). Поради тази причина настоящето прилича винаги на смърт... макар че не е.

2.2. Взаимодействието е заместване.

2.21. Както економиката (е всъщност или) замества икономиката, така *Eco-versitas* (е всъщност или) замества *Universitas*. В Университета диалогосът се заменя от екологоса.

2.211. „Тц: няма нужда от никакви специални замествания: Домът на последното знание е *така-и-така* постоянно заместване: диалогът е екологос”. „Така-и-така” означава нещо спонтанно като „свобода” и нещо необходимо като „природен закон”. В случая не трябва да се избира между така и така, затова го изписваме *така-и-така*.

2.22. Заместването е взаимодействие [на *сетивата*, думите, чувствата, идеите].

2.3. Взаимодействието не може да бъде проектирано.

2.301. Проектирано = предпоставено, предзагадено, „пред-”. Взаимодействието не може да бъде „пред-”, то е само наличното. Взаимодействието е наличното.

2.31. Няма „знанието-предварително”, има само прогнози въз основа на знанието-сега или знанието-преди. Знанието-предварително и взаимодействието-

предварително са само приближения. Но да припомним, че дългосрочно тези приближения се наричат *отклонения*.

2.311. Прогнозите имат предимно психологически смисъл, както при гадаенето.

2.312. Прогнозите имат смисъл единствено сега.

2.313. Работата с бъдещето никога не е херменевтична, както и „феноменология на бъдещето” е просто безвкусна метафора.

2.314. Знанието-сега и знанието-преди са *Universitas*. Всичко останало е метонимия.

2.32. Взаимодействието (*universitas magistrorum et scholarium*) е резултат; то не е утопия. Утопия е идеалното взаимодействие = андрогин. Утопия е например смъртта.

2.33. Взаимодействието е събитие. Преподаване. Предаване. Скачени съдове. Безкрайни съдове.

2.331. Взаимодействието е споделяне на последното знание.

2.4. Неописуемо взаимодействие.

...

3. Университетът е колективно биологично тяло.

3.1. Биологията на Университета е биология на знанието, биология през знанието. [Каква обаче ще бъде биологията утре?]

3.2. Напрежението е категория за Университета.

3.21. Категории на университета са още: „всеобщност”, „основание”, „йерархия”, „натрупване”, „качество”, „знание” и т.н. Но категориите [сега] нямат значение, значение имат приближенията. Биологичните приближения са ценностите на Университета.

3.3. Всяко тяло докато се развива, се развива непрекъснато.

3.31. Това не е псевдо-continuum. (дискретността, както посочихме, е само в квантуването, тласъците, порциите). Затова Университетът е безсмъртно колективно биологично тяло.

3.32. Проблемът не е толкова в смъртта, колкото в стареенето. Ние *разрешаваме* стареенето...

3.4. Университетското тяло е пространствено, времево и виртуално.

3.41. Утопията първо са били пространствени, после са станали времеви, а сега вече са единствено виртуални.

3.411. Това са трите големи разказа за Утопичността.

3.412. Следващите етапи след виртуалното...

...

4. Университетът е структурата на знанието-преди.

4.1. Епистемологията е като географска карта.

4.11. Тази карта се огъва вътрешно, начупва се безкрайно в глинени детайли. Моделира се. Моделите – и това е много важно – се дават от Общото събрание и периодично се одобряват от всички членове на Университета.

4.111. Ако това се нарече математически фрактал, би било грешка. Няма функция, която може да опише тази карта. Това е по-скоро *фрактал а ла Лайбниц*.

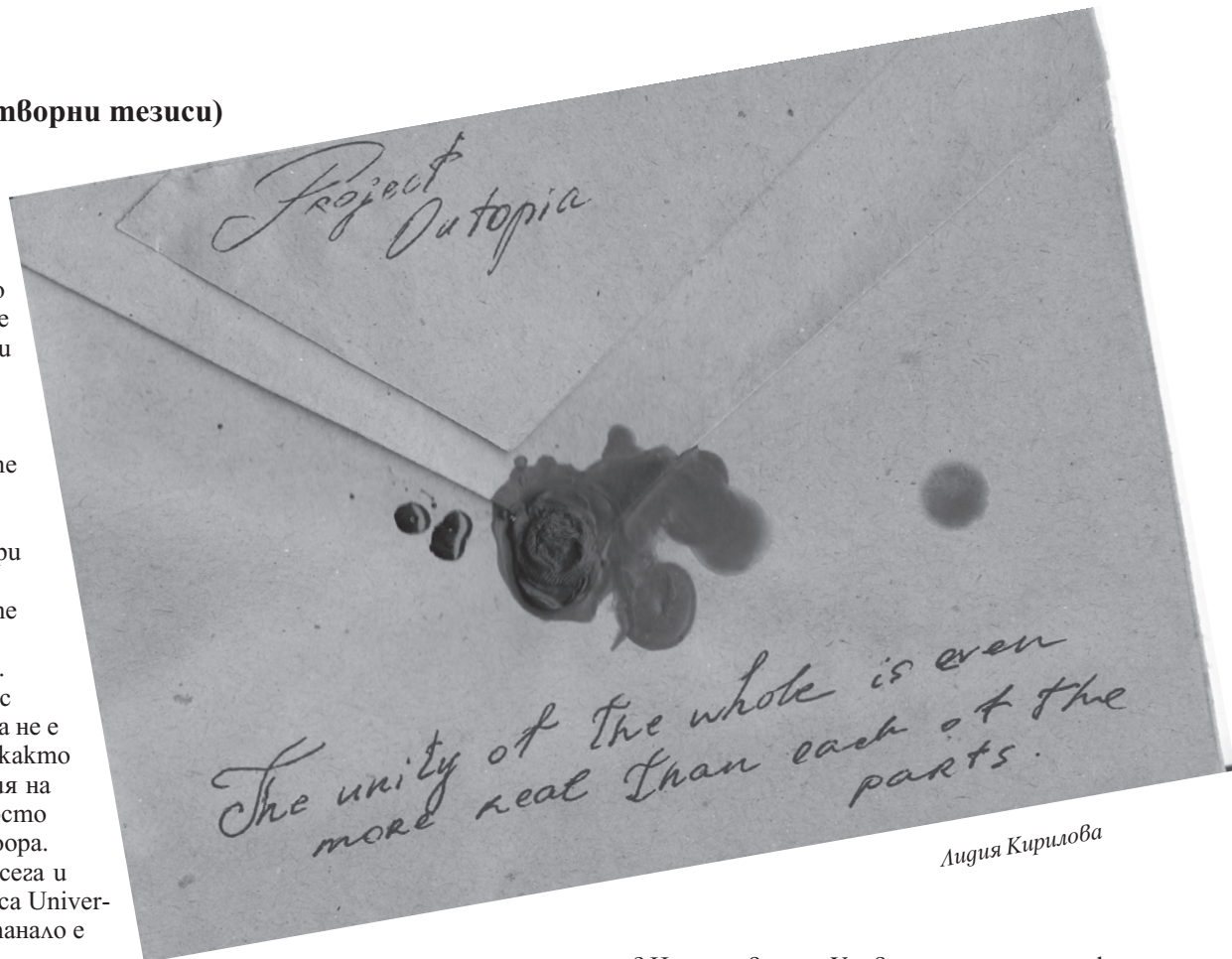
4.112. Последното знание може да бъде открито навсякъде – във вътрешна гънка, в издадена повърхност, на микрониво, в общата картина... Общото събрание всъщност търси непрекъснато и навсякъде последното знание.

4.2. Знанието-преди е застинал етап от една безкрайна промяна.

4.21. Структурата на знанието-сега е налична само в чистото изследване. Чистото изследване не се преподава, то е твърде чисто. Значи за Университета остава само *структурата* на знанието-преди.

4.22. Структурата на знанието-преди е крайна (структурата на знанието-сега също би трябвало да е крайна). Структурата на знанието обаче е безкрайна.

4.221. Как се реди пъзел от безкрайно много променящи

се парчета? На този въпрос Университетът не може да отговори. Това е андрогинен въпрос.

4.2211. Този въпрос присъства постоянно и е изключително важен при последното знание и структурата на знанието-преди. Затова трябва да бъде задаван периодично (вж. 4.221).

4.3. Вътрешната структура на Университета е „качествена йерархия”.

4.31. Изкачването по йерархията зависи от работата с последното знание или с граничната структура.

4.311. Съществува административна и научна йерархия...

4.32. Не може да има управление на качеството без количествени показатели.

4.33. Нито един количествен показател не може да изрази качеството.

4.34. Качеството, йерархията (вътрешната структура) и т.н. се определят от *разбирането ни* за последно знание и от *разбирането ни* за структурата на знанието-преди. Нищо повече от това.

4.341. Проблемът видимо е понятиен.

4.4. Външната структура е следната: Университетът се състои от *способности*.

4.401. Това всъщност е външната структура на знанието-преди.

4.402. Архитектурата на Университета трябва да отговаря на структурата на Университета.

4.41. *Способности на границата* (Биологически факултет, Физически факултет, Химически факултет, Математически факултет, Медицински факултет, Технически факултет, Икономически факултет, Гео факултет).

4.42. *Способности на силата* (Философски факултет, Филологически факултет, Спортен факултет, Изкусен факултет, Правен факултет, Исторически факултет, Футурологичен факултет, Приложен факултет, Експериментален факултет).

4.421. Експерименталният факултет ражда само нови факултети и затова е родителен. Това е създаване на дом за последното знание под формата на знанието-преди.

4.43. Двете способности имат задължението да си сменят периодично факултетите.

...

5. След последователното *какво, как, къде и кога*, остава да отговорим на петия въпрос – *Защо?*:

„Ухото знае око. Окоето знае като пръсти. Пръстите – като език.

А езикът улавя всички ухаания смолесто течни преглъщам полетват това което знам и така тялото събира себе си после твоето другите после защото общото себе си ухото знае като общото око знае като пръсти общите пръсти като език улавяме преглъщаме в безкрайни езикови всички тела ухаания навред преглъщаме това което знаем чувваме